

röportaj: UMUT ÖREN

büleno

Fotoğraf: Ozan Güzelce

İçerik

“ Kamera önündeki sahneler defalarca tekrar tekrar çekilir, kaydedilir ve bir daha düzeltme şansın yok. Tiyatroda hiç olmazsa bir nebze iraden var. İcran zaman içinde değişebilir ve gelişebilir de. Seyircinin huzuruna çıkınca tamamlanmaya başlar oynanan oyun. ”

Bülend Çolak, 2025 yılında aynaya baktığında ne görüyor? Kendinizle yüzleşseydiniz, kendinize neler söylediniz?

Kırk yedi yaşında uzun bir şarkı olur akar... yine de hayallerinin birkaç damlasını yaşıyorsun, ne mutlu oğlum sana derdim. 98 senesinde ilk filmim Hoşçakal Yarın'ın setinde Tuncel Abi'yle (Kurtiz) hayat memmat üzerine sohbet ederken, 21 yaşın verdiği şuursuz bir özgüvenle "Abi, ben hiç pişman değilim. Yine olsa yine aynısını yaşarım," dediydim. Baktı, gülümsedi; "Canavar, keşkesiz bir hayat yaşanmamış bir hayattır; daha yaşayacaksın!" dedi. Ne güzel de dedi. Var tabii şimdi keşkelerimiz, kesiklerimiz. Onlarla bir ömür kendimize yazıklanmadan yaşamayı öğrendik, çok şükür!

Oyunculuk kariyerinizdeki en büyük dönüm noktası neydi? O an sizi nasıl etkiledi ve kariyerinizi nasıl şekillendirdi?

Az önce bahsettiğim, Reis Çelik'in yazıp yönettiği Hoşçakal Yarın adlı filmin görüşmesine gittim. Figüranlık için gittiğim görüşmeden ana cast'a seçilerek çıktım. İlk viraj buydu. Şanslıydım, ilk profesyonel işim oldu. Artık geçinmek için yaptığım geçici işleri rafa kaldırdım. Fakat rüzgârım kısa sürdü... Sonrasında büyük çuvalladım ve 10 sene kadar kamera yüzü göremedim. O ara hayatımda tiyatro olmasa, delirirdim herhalde. Semaver Kumpanya'da uzun yıllar çalıştım. Ve tam her şeyden vazgeçecekken, ikinci keskin viraj; 2009'da Geniş Aile dizisini çekmeye başladık.

Geniş Aile: Cevahir ve Ulvi filmiyle sinemalara geri döndünüz. (Sinemaların boşaldığı bir dönemde, büyük bir cesaret olarak görüyorum.) Beklediğiniz sonuçları alabildiniz mi? Türk sineması hakkında düşünceleriniz nedir?

Ben filmi izlemedim. Artık ne olduysa; bir gala ya da özel gösterim yapılamadı. Bir de benim işim süreçle ilgili. Sonucuna yapımcısı bakıyor. Sinemalar boş, fakat dijital kanallara para veren seyirci yakında düşer diyerek, haklı olarak kendi salonunda filmi izliyor. Sinemamızla ilgili düşüncelerim ise sayfalar sürer. Şunu söyleyebilirim: Özgün senaryoya hasret kaldım... Dönüp dolaşıp Vesikalı Yarım, Muhsin Bey, Tabutta Rövaşata seyrediyorum.

Geniş Aile sinema filmleriyle yolculuğuna devam ediyor. Tekrar dizi olarak karşımıza gelir mi? Ulvi karakterini oynamak nasıl bir duygu?

Valla bir talep olursa, dizi olarak Cevahir ve Ulvi ikilisi olarak ekrana gelebilir. Ulvi benim ilk göz ağrım. Aslında geleneksel tiyatromuzdaki İbiş'e denk düşer Ulvi. Saftır, sevecendir, canını verir. Yeri geldiğinde otorite bile tanımaz. Deha ile mahallenin delisi arasında ince bir

çizgide Ulvi. Gerçekte dizinin yazarı Cüneyt İnay'ın ortaokul arkadaşımış; gitmiş fen lisesini kazanmış ve herkes şoka girmiş tabii.

Tiyatro sizin için ne ifade ediyor? Tiyatro oyunculuğu ile dizi/film oyunculuğu arasında en büyük farklar nelerdir ve hangi tür size daha yakın?

İnsan evladının en eski hikâyesi bu. Bunca asır hayatta kalmasının sebebidir hikâye anlatmak. Tiyatro da bunun kanlı canlı, yüzyıllardır en etkin aracı. İki saat boyunca hatasıyla sevabıyla adeta tek plan bir sinema filmi gibi performans sergiliyorsunuz; bu çok heyecan verici... çooooook! Kamera önündeki sahneden defalarca tekrar tekrar çekilir, kaydedilir ve bir daha düzeltme şansın yok. Tiyatroda hiç olmazsa bir nebze iraden var. İcran zaman içinde değişebilir ve gelişebilir de. Seyircinin huzuruna çıkınca tamamlanmaya başlar oynanan oyun. Güzelliği, o an orada yaşamasında; ve bir daha yok! Bu çok büyüleyici... büyüü kaybolmasında, suya yazılan bir yazı; o ana şahit oldun, bir daha yok!

Fotoğraf: Ozan Güzelce

Hayatınızda sizi en çok gururlandıran anı nedir? Meslek hayatınızda ya da özel yaşamınızda dönüp baktığınızda “bunu başardım” dediğiniz bir anı bizimle paylaşır mısınız?

Sanat, Kültür ve Edebiyat Dergisi (yersen) **TALİHSİZLİK #8 | 2025**

Sokakta yanınızdan geçen, eli poşetli birinin "Bize moral veriyorsunuz; çok kıymetlisiniz" demesi kadar güzel bir hediye yok!

Performans öncesi hazırlık süreciniz nasıl geçiyor? Sahneye ya da kamera karşısına geçmeden önce özel bir ritüeliniz var mı?

Sahneye çıkmaya az kala gider, yan kulisin loş ışığında seyircinin uğultusunu dinlerim. Birazdan ışıklar alındığında sessizleşecekler ve kendilerini oyunun içine bırakacaklar. Sen ise sahneye adım atmadan önce hem tetiktesin hem dingin. Bu tatlı gerilimle n'aparsan yap :)

Geleceğe dair yeni projeleriniz var mı? Yakın zamanda hayata geçirmeyi planladığınız çalışmalar nelerdir?

Yarım yamalak senaryolarım vardı; becerebilirim onları tamamlamak istiyorum. Ve günce tutmaya dönmem lazım. Yazmam lazım aslında...

Sahnede sizi en çok etkileyen ya da unutamadığınız bir anı paylaşabilir misiniz? Dergimizin ismi "Talihsizlik," başınıza gelen talihsiz bir anıyı da bizimle paylaşabilirsiniz.

Seneler önce Semaver Kumpanya'da Süleyman ve Öbürsüler adlı bir oyun oynuyorduk; dalmıştım, sahneyi kaçırmayım diye uzun dar koridordan depar atınca kafamı duvara çarptım ve aynı anda elektriklerin kesilmesiyle yere serildim. Jeneratör devreye girinceye kadar yerde baygın kaldığımı hatırlıyorum tabii. Mumlarla seyirciyi merdivenlerden pasajın sonuna uğurladığımız oyunlarımız olmuştu.

Günümüzde sektör çok acımasız. Birçok genç oyuncu hayallerine ulaşmakta zorlanıyor. Genç oyunculara vereceğiniz tavsiyeler nelerdir?

Kolay kolay pes etmemek lazım. Çok meşakkatli bir iş bu. Sadece ekran yüzü olmak istiyorsanız orası kolay, ucuz ve geçici. Fakat kalıcı bir yorumcu olmak istiyorlarsa, kendilerini geliştirmek için sahnede ve sette çok çalışmak gerekiyor.

Klişe Sorular Bölümü

Bülend Çolak, 2025 yılında Mars'a götürülüyor. Bundan sonraki hayatınızı sadece bir yemek, bir film, bir albüm ve bir kitapla geçirecek olsanız, hangilerini seçerdiniz?

Mars; iyiymiş... savaşçı ve mücadeleci bir gezegen kendisi. Orada her gün mantarlı omlet yiyip Köprü Üstü Aşıkları'nı seyredebilirim. Sonra Dünya'ya bakıp tüm faniler için Barış Manço ve Kurtalan Ekspres'ten Çoban Yıldızı'nı dinlerim. Gece de kozmoza bakıp Lao Tzu'dan Tao Te Ching okurum herhalde.

Sevgiyle...